

PROF. DR. NEVZAT YALÇINTAŞ (NEVZAT HOCA)

Ali COŞKUN*

Prof. Dr. Nevzat YALÇINTAŞ Hocamızı satırlarla anlatmak çok zor, o bir gönül adamı, kültür hazinesi, tevazu sahibi bir dost, vatanına, toprağına, ailesine, dostlarına, sevdalı bir insan, kısacası “adam gibi adam”.

Belki yıllar önce yazdığım şu dörtlük hocamıza duyduğum hislerimi özetleyebilir.

PROF. DR. NEVZAT
YALÇINTAŞ'A

İlimde, irfanda her zaman dirisin,
Manevi davanın önlenmez selisin
Olmadığın zaman özlenen birisin,
Bu devirde bulunmayan bir velisin.

Hocamızla uzun yıllarımız birlikte geçti. Kendisini öğrencilik yıllarında Ankara'da lise boks takımında sporcu olarak tanıdık, sonra İstanbul'da 1960 ihtilali ile Türkiye Milli Talebe Federasyonunda kayyum olarak görevlendirildiği günlerde yakından izledik.

DPT yeni kurulmuştu, merhum Turgut ÖZAL Müsteşardı. Hocamız hem İktisadi Planlama hem de Sosyal Planlamaya bakıyordu. Elektromekanik Sanayi Özel İhtisas Komisyonunda Başkan olarak görev aldığım dönemde ve 2. İktisat Kongresinin düzenlenmesinde beraber çalışma şansını yaşadım.

En yakın beraberliğimiz ise Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) Başkanlığı görevine seçilmemle başladı. Hocamız İslam Bankasındaki görevinden henüz dönmüştü. Kendisine YÖK Başkan Yardımcılığı, Rektörlük başta olmak üzere bir çok görev ve siyasete girmesi teklif edilmesine rağmen teklifimi kırmayarak Yüksek İstişare Kurulu Başkanı ve Başkanışmanlık görevini kabul etmesiyle gerçekleşti. Türk Milli Kültür Vakfı, İş Dünyası Vakfı, Birlik Vakfı, Aydınlar Ocağı gibi bir çok gönüllü teşekkülde beraber olduk.

Hocamız zaman zaman mütevazı fakat sert ciddi görünümünün arkasında çok duygusaldır, gülenle güler, ağlayanla ağlar.

1980'li yıllarda rahmetli Turgut ÖZAL'ın ekonomimizi dışa açarken yaptığı reform çalışmalarının içinde bulduk kendimizi, yorucu ve zevkli çalışmalardı. Uzun süren yorgun mesailerimizin sonunda engin hoşgörüsüne sığınarak yaptığım şakalardan hem hoşlanır, hem de “yap yap sana sabrederek erenlere karışacağım” derdi, ama kendisi zaten erenler gibiydi.

Hocanın vazgeçilmez bir çok prensipleri vardır: Örneğin 3T formülü gibi;

Temkinli, Tedbirli olup, Teenni ile hareket etmek!

Seyahatlerde, uçakta bile elinden bırakmadığı çantasını kimseye taşıtmaz ve her şeyi gönlü gibi geniş o küçük çantaya sığdırırdı.

Ayakkabılarını çıkardığı mahallerde alınmasın diye birini rafın bir tarafına diğerini rafın başka bir tarafına koyardı. Bu huyunu bildiğim için Irak, İran savaşını müteakip Bağdat'ta birlikte gittiğimiz camide ayakkabısının tekini gizlice arabaya sakladım ve tekrar yanına döndüm. Çıkarken kendisini yarım adım geriden takibe aldım. Hoca ayakkabıyı yerinde bulamayınca derin bir “evet ve Süphan-Allah” çektikten sonra şaşkın bir vaziyette bana dönüp “görüyor musun kırk yıllık tedbir boşa çıktı Aziz Başkan” dedi “Aman hocam üzülme, bir imtihan geçiriyorsun, senin ayakkabı bir bacağı olmayan harp malulü

* Sanayi ve Ticaret Bakanı.

bir gaziye nasip oldu Allah hayrını kabul etsin” demem üzerine “yahu tek bacaklı gazi de beni mi buldu?” diyerek koluma girdi ve arabaya kadar sekerek gittik. Hoca böylesine bir şakayı bile gülerek karşıladı ve dedi ki “Bu olayı herkese anlat anlat ki neler çektiğim iyice anlaşılsın”

Bu olaydan üç ay sonra Suudi Arabistan’da ayakkabılarım otelde kaybolup protokol masasına terlikle oturunca hocadan helallik alma mecburiyetinde kaldım.

Ömrü uzun dostlukları bol olsun...